

Folketinget til at kvittere for tilliden til kommunerne. I Venstre har vi tillid til kommunerne. Når vi samtidig får mulighed for at fjerne en dobbeltadministration, er der ingen tvivl om, at vi selvfølgelig finder forslaget positivt.

I Venstre finder vi det naturligt, at administrationen af landzonemyndigheden ligger på det kommunale plan, hvor lokalkendskabet til de enkelte sager er stort.

Under de nuværende regler foretager den kommunale myndighed den egentlige sagsbehandling, før sagen sendes til amtet. Kommunen undersøger og klarlægger problemerne og indstiller, hvad beslutningen bør være. Ekspertisen og erfaringsgrundlaget er altså til stede i kommunerne. Derfor er det underligt og overflødig, at samme procedure bagefter skal gennemføres i amtet. Det er en overflødig dobbeltadministration.

Det var man fra statens side også opmærksom på, og derfor blev der for 4-5 år siden gennemført en række frikommuneforsøg, der havde til formål at indsamle erfaring med overflyttelse af landzonemyndigheden til kommunerne. 16 frikommuner overtog i medfør af frikommuneloven zonekompetencen, og 2 friamter overdrog zonekompetencen til kommunerne i amtet. I alt deltog der 64 primærkommuner i forsøget med administration af landzonebestemmelserne.

Hvis man går tilbage og ser, hvad ordførerne for de enkelte partier sagde ved de to foregående behandlinger af forslaget om overflyttelse af zonekompetencen, er billedet krystalklart. Man ventede med spænding på resultatet af frikommuneforsøget, og i redegørelsen fra Indenrigsministeriet til Folketinget er konklusionen på frikommuneforsøgene generelt positiv. Sagen er altså klar. I dag kan der handles.

Men så rammes nogle af Folketingets partier åbenbart af handlingslammelse. Man har i den afgørende situation ikke modet, ikke tilliden. Det er ikke rimeligt. Vi bør i dag gribe chancen og se fremad og lægge visioner ind i vores beslutning.

Fordelen ved at flytte kompetencen er bl.a., at vi opnår en hurtig og forenklet sagsbehandling, at vi udnytter lokalkendskabet og erfaringsgrundlaget i kommunen, at vi forbedrer servicen for brugerne, og at vi undgår dobbeltadministration.

Dertil kommer, at den liberalisering af zone-loven, der her er tale om, godt kan gå hen og blive en løftestang for vore betrængte landsbysamfund, og det vil Venstre gerne medvirke til.

Der findes i dag mange ledige kvadratmeter i nedlagte landbrugsbygninger, i mejerier, i skoler osv., og i mange tilfælde vil det med dette forslag blive lettere og hurtigere i hvert fald at få en tilladelse til at udnytte disse tomme bygninger til anden anvendelse, så de atter kan blive et aktiv for lokalsamfundet.

Venstre ønsker altså at flytte landzonekompetencen fra amtskommunerne til primærkommunerne og vil stærkt opfordre til, at de øvrige partier også genvurderer deres indstilling og tilsiger lovforslag nr. L 145 en positiv behandling.

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Jeg vil gerne sige til hr. Schmidt, at det kunne jo se ud, som om kvaliteten af forsøgskommunernes sagsbearbejdelse har været knap så god som amternes, idet hver tredje af forsøgskommunernes klagesager i det omtalte frikommuneforsøg blev omgjort, mens amterne fik omgjort hver elvte klagesag i de to år.

Jeg mener stadig væk, at det, Venstres ordfører er ude efter, er at få lempet by- og landzone-loven. Så sig det i stedet for, for det løser ikke problemet, at man flytter administrationen fra amterne, der har helhedsbilledet, til kommunerne, idet der er mange små kommuner, som har et meget lille antal sager og som følge deraf ikke kan have det samme overblik i sagsbehandlingen.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg vil gerne spørge hr. Hans Christian Schmidt fra Venstre, som er en af forslagsstillerne, hvad det egentlig er, der er hensigten med det her forslag.

Der nævnes i argumentationen fra hr. Hans Christian Schmidt, at det er dobbeltadministration. Så vil jeg spørge på den måde: Hvis det er det, der er kernen i det, kunne man så ikke løse det ved at fjerne administrationen i kommunen, så det kun var amtet, der gjorde det? Er det dét, der er kernen i det, at det kun er én af dem, der skal foretage sagsbehandlingen?

Endelig vil jeg spørge, om der kunne være en anden årsag, netop den, at amterne har en evne til måske at være mere restriktive med hensyn til at slippe erhvervsbyggeriet løs i landzonerne? Er det dét, der er problemstillingen?

Jeg synes, det ville være rart at få at vide: Hvad er indfaldsvinklen her? Er det dobbeltadministrationen, som man hævder der er? For så